

פֶּהֶן יַעֲקֹב

בן שלמה ועליזה. נולד ב־1931 בחלב אשר בסוריה. ב־1933 עלתה המשפחה לארץ כעולים בלתי־לגליים והתישבה בירושלים. למד בבית־הספר "מגן־דוד" עד גיל 13 וסיים את לימודיו בבית־הספר "למל" בירושלים. היה מסור מאד למשפחה ותמיד דאג להוריו הזקנים והחלשים. בתלות אמו ומחלתה גברה עליה, הזניח למרות גילו הרך, את משחקיו והטיל על עצמו את עול פרנסת המשפחה והחל לעבוד בבית־דפוס,

כדי ללמוד מקצוע ולפרנס את הוריו. גם בתקופה זו לא הזניח את לימודיו והוסיף ללמוד בבית־ספר־ערב. עד גיל 16 עבד בבית־דפוס. ב־1947 עבר לבדו לתל־אביב כדי להרויח יותר ולהגדיל את עזרתו להוריו. עבד כפועל־בנין במשך חצי שנה.

בדצמבר 1947 התנדב לשירות ה"הגנה" והשתתף בכמה פעולות, כגון: פיצוץ גשר ליד גדרה, בקרבות ליד גן־יבנה וכו'. בהיותו בחופשה נסע לבקר אצל הוריו בירושלים ובאותו זמן אירע פיצוץ גוש הבתים ברחוב בן־יהודה בירושלים ב־22.2.1948, והוא עבד יומם ולילה ללא לאוה בפינוי ההריסות. כשחזר לגן־יבנה כתב להוריו וביקש את סליחתם על שבביקורו האחרון לא הספיק לראותם די הצורך וגם הם לא ראוהו. משום שראה את עצמו מחויב להשתתף בפעולות־ההצלה של נפגעי ההפצצה. הוא כתב שהוא מקווה לבוא ירושלימה ולבקרם שנית בהזדמנות הראשונה. תמיד ביקש מהוריו שלא לדאוג לו, כי הוא בטוח שאלוהים ישמור אותו יחד עם כל שאר הבחורים המגינים על העם והמולדת. במאוחר יותר הועבר לקיבוץ נגבה וצורף למגיני המקום. ב־21 במאי 1948, בשעה שהאויב הפציץ מן האויר את נגבה, נפצע קשה ולאחר כמה שעות מת מפצעיו. למחרת היום הובא לקבורה בנגבה.